

דאתהן בגונא אחרא, פפום שולטנו (דף ע"ה ע"ב) דרווחא, או מאריה דרווחא. זפאיין אינון חביבין דכלא את מסר לוון למנדע. עד הכא רוזא דאנפין. מבאן ולהלאה ברוזא דשפון, באת פ' דכליל ברוזא דאת ס'. שפונג רברבן, דא איהו בר ניש מליל בלישנא ביישא, ולא אכסיף, ולא דחיל, מארי דמחלוקת, רכילה איהו בין האי להאי. (משי) ומשליח מדנים בין אחים. לאו איהו מאריה דרזין, וכד אשטדל באונרייתא מכפה רזין,

אבל מאריה דליישנא ביישא, ולא שיוי דחילו בלביה.

יבימנא דא, באת פ' דכליל באת ר' ולא אתכליל באת ס'. האי איהו דאתחיזי דאייהו זפאה, ולאו דחיל חטא איהו, ולא בעי לאשטדל אבתיה, בגין דכל מלוי אינון בפומא ולא בגופא.

שפונג עתיקין בעתיקו, ולאו דקיקין. האי איהו בר ניש מאריה דרוגנزا יתיר. מאריה דזונא. לא יכול למסבל מלה. מארי דליישנא ביישא בפרהסיא, בלא כסופה כלל. לזמנין אשטדל בליאצנותא. האי איהו בר ניש

דבעי לאתרחקה מגיה.

אתמל דיקנייה בשערא, ההוא, ליישנא ביישא, אוורי עליה בפרהסיא, לית ליה כסופה. אשטדל במחלוקת. אצלם דעלמא. חממי בשנאווי. דא איהו (משלו) קורץ בעיניו, על דא אתמר (משלו) העוז איש רשות בפנוי. דא איהו ברוזא דאת פ' בלחווי, שלא אתכליל באת ס' כלל, ולזמנין אתחבר באת ר' בהאי את ר' אתכליל.

ברוז דאונזין, מאן דאונזוי רברבן, טפשא בליביה ושבגעונא ברוחיה. מאן דאונזוי זעירין, וקיימין על קיומה. פקיחא דלבא באתערותא איהו. צבי לאשטדל בכלא. ורוזא דא את י' דתכליל בכל שאר אהוון. עד הכא, רזין דידיוקניין דבר ניש. מבאן ולהלאה, רזין אהרנין באטזון דמר, שלא קיימין גו פרצופה, אלא למנדע רזין דהאי פטוקא, גו דרגין עלאין, בזמנין ותקיפין דהאי עלמא, ולא זכינן בהו.

אמר ר' שמואן, בני, זפאיין אהו בעלמא דין, ובעלמא דאתה, זפאיין עיני, דיזפון למיחמי דא, כד אייעול לההוא עלמא דאתה. בגין נשמתי קרי לעתיק יומין, האי קרא, (מהלים כו) מערוך לפני שלחן נגד צורדי דשנת בשמן ראשינו כספי רזיה. וקיושא בריך הוא קרי עלהן, (ישעה כו) פתחו שעירים ויבא גוי צדיק שומר אמונין.

אוף אינון פתחו ואמרי, כתיב (חויקאל) וידוי אדם מפתח לנפיהם, האי קרא אוקמוקה חביביא, דאיינון ידין לקבלא מאריהון דתיזבקת דתבאן לגבוי (נ"א לגביל) קדרשא בריך הוא. אבל ידי אדם, אלין אינון דידיוקניין ורזין עלאין,